

Ανάμνησης Της θλιβεράς Αλώσεως της Βασιλίδος των πόλεων (2024)

29 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

29 Μαΐου ...

Ανάμνησης Της θλιβεράς Αλώσεως της Βασιλίδος των πόλεων ...

Βασιλεύς Βασιλέων Βασιλεύων Βασιλεύσι ,

Τρίτη 29 Μαΐου του 1453 μ.Χ. ,Της Αγιά Σοφίας ...

Σημαίνει ο Θεός , σημαίνει η γης , σημαίνουν τα επουράνια ,
σημαίνει και η Αγιά Σοφία , το Μέγα Μοναστήρι ,

με τετρακόσια σήμαντρα κι εξήντα δυο καμπάνες ,
κάθε καμπάνα και Παπάς , κάθε Παπάς και Διάκος ...

Ψάλλει ξερβά ο Βασιλιάς , δεξιά ο Πατριάρχης
κι απ' την πολλή την ψαλμουδιά , εσειόνταν οι κολώνες ...

Να μπούνε στο χερουβικό και να 'βγει ο Βασιλέας ,

φωνή τους ήρθε εξ' ουρανού κι απ' Αρχαγγέλου στόμα ...

Πάψετε το χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τ' Άγια ,
Παπάδες πάρτε τα Ιερά και 'σεις κεριά σβηστείτε ,

γιατί είναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει ...

Μον' στείλτε λόγο στη Φραγκιά , να έρθουνε τρία καράβια ,
το 'να να πάρει το Σταυρό και τ' άλλο το Βαγγέλιο ,

το τρίτο το καλύτερο την Ἀγία Τράπεζά μας ,
μη μας την πάρουν τα σκυλιά , μη μας την μαγαρίσουν ...

Ἡ Δέσποινα τaráχθηκε και δάκρυσαν οἱ Εἰκόνες ,

Σώπασε κυρά Δέσποινα και μη πολυδακρύξεις ,

πάλι με χρόνους , με καιρούς , πάλι δικά μας θα 'ναι

Πάρθεν ἡ Ρωμανία ...

Έναν πουλὶν , καλὸν πουλὶν εβγαίν' ἀπὸ τὴν Πόλιν ,
οὐδέ στ' ἀμπέλια κόνεψεν οὐδέ στα περιβόλια ,
ἐπήγεν και-ν ἐκόνεψεν α σου Ἡλί' τον κάστρον ...

Εσεῖξεν τ' ἓναν το φτερόν σο αἷμα βουτεμένον ,
εσεῖξεν τ' ἄλλο το φτερόν , χαρτὶν ἔχει γραμμένον ,
Αὐτό κανεῖς κι ἀνέγνωσεν , οὐδ' ὁ μητροπολίτης ,
ἓναν παιδὶν , καλὸν παιδὶν , ἐρχεται κι ἀναγνώθει ,
Σίτ' ἀναγνώθ' σίτε κλαίγει , σίτε κρούει τὴν καρδίαν ...

Αλί εμάς και βái εμάς , πάρθεν ἡ Ρωμανία ,
Μοιρολογοῦν τα Εκκλησιάς , κλαίγνε τα Μοναστήρια ,
κι ὁ Γιάννης ὁ Χρυσόστομον κλαίει , δερνοκοπιέται ,
Μη κλαῖς , μη κλαῖς Αἰ-Γιάννε μου , και δερνοκοπισκάσαι ,
Ἡ Ρωμανία πέρασε , ἡ Ρωμανία 'πάρθεν ,
Ἡ Ρωμανία κι ἀν πέρασεν , ἀνθεῖ και φέρει κι ἄλλο

Το ἀνακάλημα τῆς Κωνσταντινούπολης ...

Θρήνος κλαυθμός και οδυρμός και στεναγμός και λύπη ,
Θλίψις ἀπαραμύθητος ἔπεσεν τοῖς Ρωμαίοις ,
Εχάσασιν το σπῖτιν τους , τὴν Πόλιν τὴν Ἀγία ,
το θάρρος και το καύχημα και τὴν ἀπαντοχὴν τους ...

Τις το 'πεν ; Τις το μήνυσε ; Πότε 'λθεν το μαντάτο ,
Καράβιν ἐκατέβαινε στα μέρη τῆς Τενέδου ,
και κάτεργον το υπάντησε , στέκει και ἀναρωτά το ,
Καράβιν , πόθεν ἐρκεσαι και πόθεν κατεβαίνεις ...

Έρκομαι ἀκ τα' ἀνάθεμα κι ἐκ το βαρύν το σκότος ,
ἀκ τὴν ἀστραποχάλαζην , ἀκ τὴν ἀνεμοζάλην ,
ἀπὲ τὴν Πόλιν ἐρχομαι τὴν ἀστραποκαμένην ,
Εγὼ γομάριν Δε βαστώ , ἀμέ μαντάτα φέρνω ,
κακά δια τους Χριστιανούς , πικρά και δολωμένα